

§§ 13, 18, 19, stk. 1-2, 20-23, 25-28, 30-36, 41, 42, 44-47, 49, stk. 2 og 59, stk. 3. Når spørgsmålet kun kan forekomme henholdsvis for en landvæsenskommission og for en overlødvæsenskommission, har man brugt betegnelsen „landvæsenskommission“ og „overlødvæsenskommission“, jfr. §§ 4-6, 16, stk. 1, og 19, stk. 4. Endvidere har man brugt ordet „landvæsenskommission“ i § 19, stk. 3, 1. og 2. pkt., for at angive, at det er landvæsensretten i 1. instans, der er værneting i disse sager; landvæsenskommissionens afgørelser efter disse bestemmelser vil dog kunne ankes efter de almindelige regler.

KF § 5, stk. 3, 1. pkt., om ændring af en landvæsenskommission, når sagen i løbet af kommissionsbehandlingen viser sig at vedrøre flere landvæsenskommissionsområder, er udeladt, da § 11, stk. 2, i lov om landvæsensretter må komme til anvendelse også i denne situation. § 5, stk. 3, 2. pkt., er optaget som 2. pkt. i nærværende forslags § 4, stk. 3; man har i denne bestemmelse tydeliggjort, at der, når byinteresser viser sig under sagen behandling, altid skal ske ændring i kommissionens sammensætning, — medens det ikke er ubetinget nødvendigt at ændre kommissionen, hvis det under sagens behandling viser sig, at den vedrører flere landvæsenskommissionsområder.

KF § 5, stk. 4, om „faste“ landvæsenskommissioner for det storkøbenhavnske indvindingsområde og andre områder med større vandindvinding er udskudt til en særlig paragraf, jfr. nærværende forslags § 5.

KF § 5, stk. 5, er med nogle ændringer optaget i nærværende forslags § 4, stk. 4. Man er enig med KF i, at der ved udpegelsen af teknisk sagkyndige må lægge vægt på praktisk erfaring og teoretisk indsigt, men har ikke fundet grund til at optage det i lovteksten. Det foreslås, at udpegelsen skal ske for 6 år ad gangen. Det foreslås endvidere, at sagkyndige i geologi og sundhedsvæsen skal være udpeget af henholdsvis Danmarks geologiske Undersøgelse og sundhedsstyrelsen. Ønsker en part bistand af en ekspert i geologi eller sundhedsvæsen udover den, der er udpeget af Danmarks geologiske Undersøgelse eller sundhedsstyrelsen, kan landvæsenskommissionen tilkalde den pågældende, hvis han godkendes af Danmarks geologiske Undersøgelse eller sundhedsstyrelsen. Vil disse myndigheder ikke godkende eksperten, må han nøjes med at optræde som bistand for parten. Bestemmelserne i KF om landinspektørers medvirken og honorering er udeladt, da bestemmelserne må anses for omfattet af §§ 31 og 46 i lov om landvæsensretter og § 4 i lov nr. 220 af 31. maj 1963 om landinspektør-

virksomhed. Det bemærkes i øvrigt, at når § 4, stk. 4, i overensstemmelse med KF indeholder en særlig regel om embedslægens medvirken, skyldes det, at embedslægen efter gældende ordning medvirker i sagerne som en del af sin tjenesteopgave og ikke som særlig betalt sagkyndig.

Til § 5.

Bestemmelsen er ny, men lovfæster og udbygger de „faste“ landvæsenskommissioner, som har udviklet sig i praksis i det storkøbenhavnske indvindingsområde, jfr. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.

Stk. 1 og 2 om særlige landvæsenskommissioner for hovedstadsområdet svarer i det væsentlige til KF § 5, stk. 4, 1.-3. pkt. Det stemmer med tankerne bag KF, at arbejdet eventuelt skal kunne deles mellem flere særlige kommissioner, jfr. 1961-betænkningen side 37, spalte 1. Reglen om, at formanden kun ved beskikkelsen skal være dommer, stemmer med landvæsensretslovens § 8, stk. 1. Der vil herved være mulighed for, således som det også er praksis efter landvæsensretsloven, at strække formandens beskikkelse ud over hans 70. år i en afviklingsperiode, der vil kunne fastsættes efter reglen i forslaget § 5, stk. 4, 1. pkt. De to landvæsenskommissærer skal derimod være landvæsenskommissærer for at kunne fungere og må derfor gå af, hvis de fylder 70 eller i øvrigt ophører med at være landvæsenskommissærer, jfr. landvæsensretslovens § 9. For de to sagkyndige medlemmer er ikke fastsat nogen aldersgrænse, men deres funktionstid vil kunne reguleres efter forslaget § 5, stk. 4, 1. pkt. Stk. 2 afviger fra KF ved at præcisere kommissionernes område lidt udførligere og ved at gøre kommissionernes myndighed i grundvandsområder, der støder op til de storkøbenhavnske indvindingsområder, afhængig af en bemyndigelse fra indenrigsministeren.

Stk. 3 om særlige kommissioner uden for Storkøbenhavn svarer til KF § 5, stk. 4, sidste pkt., idet det dog foreslås, at sådanne kommissioner skal kunne oprettes ikke alene for andre større byområder, men også andetsteds — f. eks. for en kommende industriegn. Det foreslås endvidere, at indenrigsministeren skal være frit stillet med hensyn til det arbejdsområde der tillægges de særlige kommissioner uden for Storkøbenhavn.

Efter stk. 4, 1. pkt., beskikkes formand og medlemmer af de særlige kommissioner for indtil 8 år ad gangen. Det er tanken, at de storkøbenhavnske kommissioner skal udnævnes for 8 år ad gangen, dog at der kan være tale om afgang eller kortere forlængelser efter det fyldte 70. år, jfr. stk. 1 og